

«ДНІПРОДЗЕРЖІНСЬКИЙ КОКСОХІМІЧНИЙ ЗАВІД» (до 1996 — ім. С. Орджонікідзе) — підприємство металургійної галузі промисловості. Розташ. у м. Дніпродзержинськ Дніпроп. обл. Як самостійне підприємство у складі кокс. батерей № 1 і № 2, вугле-збагачувал. ф-ки, цехів уловлювання хім. продуктів і переробки кам'яновугіл. смоли було виділене 1931 з Дніпров. металург. заводу ім. Ф. Дзержинського (нині **Дніпровський металургійний комбінат ім. Ф. Дзержинського**). 1933 на ньому збудовано нові кокс. батереї № 3, № 4 і № 5, цех ректифікації сирого бензолу, другу чергу цеху уловлювання, 1934 — бензол. цех. Під час 2-ї світової війни осн. устаткування «Д. к. з.» евакуйовано в м. Новотроїцьк (Оренбур. обл., РФ). 1946 на підприємстві відновлено виробництво коксу, 1950 завершено відбудову всіх цехів. Введені в експлуатацію кокс. батереї № 3, № 4, № 5 мали корис. об'єм камер 21,2 м³ та продуктивність по 305 тис. т валового коксу 6-відсотк. вологості на рік кожна. 1976 за збільшення випуску коксохім. продукції, досягнення знач. успіхів в удосконаленні технології та організації виробництва завод нагороджено орденом «Знак Пошани». 1978 питома вага продукції вищої категорії якості у заг. обсязі тут складала 78 %. 1989 на «Д. к. з.» введено в експлуатацію нову кокс. батерею № 1-біс з об'ємом камер коксування 41,6 м³ і потуж. 750 тис. т валового

коксу 6-відсотк. вологості на рік, 7 первин. газових холодильників і машин. зал у цеху уловлювання, установку біохім. очищення стіч. вод; у 1990-х рр. реконструйовано кокс. батерею № 5 потуж. 280 тис. т валового коксу 6-відсотк. вологості на рік, відділення дистиляції та пекового парку в смолоперероб. цеху, введено в експлуатацію дві установки з переробки кам'яновугіл. смоли заг. потуж. 200 тис. т на рік, перший блок котельні № 2 у складі двох котлів ДЕ-25-14-ГМ; 2003 введено в експлуатацію другий блок котельні № 2 у складі двох котлів ДЕ-25-14ГММ, закрито застарілу котельню № 1; 2006 збудовано установку для отримання сухого гранульованого кам'яновугіл. пеку. Від 1996 — ВАТ. У номенклатурі — кокс доменний заданого гранулометр. складу, горішок коксовий, дрібняк коксовий, смола кам'яновугільна, сульфат амонію, бензол сирий кам'яновугільний, феноляти, пек електродний, лак та масло кам'яновугільні. Частка продукції в заг.-укр. обсязі складає бл. 4 %. Осн. напрями експорту: РФ, Польща, Єгипет, Румунія, Туреччина, країни Балтії. У соц. сфері — дит. оздоров. табір, база відпочинку, клуб, спортзал, 2 гуртожитки. Кількість працівників — 1765 тис. осіб. Голова правління — І. Кришень (від 2001).

Рекомендована література

1. Белич В. Я., Пискун Н. И. Завод-сад над Днепром. Краткий очерк истории ордена «Знак Почета» Днепродзержинского коксохимического завода им. Серго Орджоникидзе. Дн., 1983;
2. Найдьонов П. Дніпродзержинський кокс: Стала до ладу відбудована коксова батарея та ряд хімічних цехів коксохімічного заводу ім. Орджонікідзе // Дзержинець. 1998, 20 трав.

І. М. Нестер

Бібліографічний опис:

Дніпродзержинський коксохімічний завод / І. М. Нестер // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22225>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).